

N:o 13.

Af herr **Andersson, Axel Gustaf**, *angående ändring af 15 §
konkurslagen.*

Enligt gällande lagstiftning skola kända inländska borgenärer af rätten eller domaren genom särskilda kallelsebref underrättas om offentlig stämning i konkurs, men utländska borgenärer få icke tillgodonjuta denna förmån.

Denna olikhet emellan borgenärernas rättigheter synes mig icke hvila på god rättslig grund, och lagbestämmelsen står icke i öfverensstämmelse med den utveckling, affärsförbindelserna emellan utlandet och äfven mindre betydande affärssamhällen i vårt land numera tagit, eller med det tillmötesgående mot utlänning, som lagstiftningen på andra områden under senare tid visat.

Föreskriften om särskilda kallelsebref synes så mycket hellre böra utsträckas till utländsk borgenär, som han endast undantagsvis kan tänkas erhålla kännedom om den i tidningarna införda kungörelsen om den offentliga stämningen.

Med den länge tillämpade och nu lagfästade praxis, att bevakningshandlingar i konkurs med posten insändas till rätten eller domaren, inträffar nog icke så sällan, att dylika med posten afsända handlingar från utländska borgenärer på grund af för sent erhållen kännedom om konkursen inkomma efter inställedagen. Vanligt tillmötesgående fordrar då, att vederbörande expeditionshafvande på ett eller annat sätt underrättar borgenären om det hinder, som mött för handlingarnes upptagande. Expeditionshafvande finnas, som föredraga att vid afsändandet af kallelsebref icke göra någon skillnad på inländska och utländska borgenärer, men för kallelsebreffen till

de utländska kunna de icke uttaga lösen, och portoafgiften måste de själfva vidkännas.

På grund af hvad sålunda anförts, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen för sin del måtte besluta, att sista punkten af 15 § konkurslagen den 18 september 1862 skall erhålla följande eller annan med motionens syfte öfverensstämmande lydelse:

Kronans ombudsman och alla kända borgenärer skola därjämte om stämningen underrättas genom särskilda kallelsebref, hvilka rätten eller domaren låte till dem med posten afsändas så tidigt, att kallelserna må kunna komma borgenärerna till handa minst en månad före inställelsedagen.

Stockholm den 24 januari 1903.

Ax. G. Andersson.
